இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திரு.ஆர். பானுமதி மற்றும் திரு. ஆர். சுபாஷ் ரெட்டி

மத்திய புலனாய்வு துறை

-எதிர்-

அரவிந்த் கண்ணா

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 1572/2019

அக்டோபர் 17, 2019

வெளிநாட்டு நிதியுதவி (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1976 - பிரிவு 23 உ/இ பிரிவு 4 - வெளிநாட்டு நிதியுதவி (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 2010 - 35 உ/இ பிரிவு 3 - எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரர் எட்டு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களிடமிருந்து ரூ.9,04,84,770/- தொகையைப் பெற்றார் . 2010 - குற்றம் நடந்தபோது, எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 அமலில் இருந்தது என்ற அடிப்படையில் மேல்முறையீடு செய்தவர் சீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்தார் - திருத்த நீதிமன்றம் கூடுதல் சி.எம்.எம் 'அதிகார வரம்பு பிழையை' செய்ததாகக் கூறியது, இதன் மூலம் சட்டம், 1976 இன் பிரிவு 23 உ/இ பிரிவு4 இன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது - அதன் பிறகு, எதிர்மனுதாரர் தான் பெற்ற தொகை தனது தந்தையிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட பரிசு என்ற அடிப்படையில் எஃப்.ஐ.ஆர், குற்றப்பத்திரிகை மற்றும் மேலதிக உத்தரவை ரத்து செய்யுமாறு கோரினார் - எதிர்மனுதாரர் தனக்கு நோட்டீஸ்

அனுப்பாமல் திருத்த நீதிமன்றம் இந்த உத்தரவை பிறப்பித்ததாகவும் குற்றம் சாட்டினார் - உயர் நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது அதன் அனைத்து நடவடிக்கைகளுடன் கூடிய எஃப்.ஐ.ஆர் - மேல்முறையீட்டில், மேல்முறையீடு செய்தவர் தனது தந்தையிடமிருந்து வெளிநாட்டு நன்கொடை பெற்றதை ஒப்புக்கொண்டார் என்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றம் தொடர்ந்தது – இருப்பினும், மனுதாரரின் வழக்கு என்னவென்றால், அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி, வெளிநாட்டில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களிலிருந்து எதிர்மனுதாரர் வெளிநாட்டு நன்கொடைகளைப் பெற்றார் - ஒரு கடுமையான உண்மை சர்ச்சை இருந்தது - உயர் நீதிமன்றம் பல சர்ச்சைக்குரிய உண்மைகள் குறித்த கண்டுபிடிப்புகளைப் பதிவு செய்தது - விசாரணையின் போது சாட்சியங்களைப் பாராட்டிய பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பாதுகாப்பு சோதிக்கப்பட வேண்டும் - உயர் நீதிமன்றம் அந்த கட்டத்தில் தவறான மதிப்பீட்டை செய்தது, இவ்விவகாரம் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றத்தால் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டபோது - இதுவரை, மறுசீராய்வு அதிகாரியால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவு, அது ரத்து செய்யப்பட்டு, எதிர்மனுதாரருக்கு நோட்டீஸ் வழங்கிய பின்னர் புதிய பரிசீலனைக்காக மறுசீராய்வு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது - இதனால், உயர் நீதிமன்றத்தின் இடைக்கால உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்த இந்நீதிமன்றம், பின்வருமாறு தீர்வழித்தது:

1. உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு நிலையானதல்ல என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482-ன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவில், பல சர்ச்சைக்குரிய உண்மைகளைப் பதிவு செய்த உயர் நீதிமன்றம், மனுவை அனுமதித்துள்ளது. வழக்கு விசாரணையின் போது சாட்சியங்களை பாராட்டிய பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வாதம் சோதிக்கப்பட உள்ளது. இந்த வழக்கில், மேல்முறையீடு செய்த சி.பி.ஐ.யின் குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் எதிர்மனுதாரரால் முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து உயர் நீதிமன்றம் மிக

நுணுக்கமான விவரங்களை ஆராய்ந்தது, பிரிவு 482 கு.வி.மு.ச [பத்தி 19] [477-எஃப்-எச்] இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றம் அதன் உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும்போது, உயர் நீதிமன்றம் அதன் அதிகாரத்தை மீறியுள்ளது என்ற முடிவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

2. இவ்விவகாரத்தை நீதிமன்றம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்ட இந்த நிலையில் உயர் நீதிமன்றம் அளித்துள்ள மதிப்பீடு முற்றிலும் தவறானது, தேவையற்றது. [பத்தி 20] [478-A]

3. இந்த உத்தரவைப் படித்ததில் இருந்து, இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருக்கும் தனது தந்தையிடமிருந்து வெளிநாட்டு நன்கொடை பெறப்பட்டதை மனுதாரர் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார் என்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. உண்மையில் அப்படி இல்லை. அரசின் அனுமதியின்றி, வெளிநாட்டில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களிடம் இருந்து, வெளிநாட்டு நன்கொடைகள் பெறப்பட்டன என்பது, மனுதாரர் - மத்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் வழக்கு. மறுபுறம், எதிர்மனுதாரரின் வழக்கு, அவர் தனது தந்தையிடமிருந்து அத்தகைய நிதியைப் பெற்றுள்ளார் என்பதுதான். எதிர்மனுதாரரின் தந்தை 11.07.2006 அன்று வெளியிட்டதாகக் கூறப்படும் அறிக்கையையும், 'நியூ ஹெவன் நாமினிகள்' என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குமூலத்தையும் உயர் நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது. பதிலளிப்பவருக்கு நிதியை அனுப்பிய வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், கிடைக்கக்கூடிய நிதியிலிருந்து, பதிலளிப்பவரின் தந்தையின் நற்பெயருக்கு நிற்கின்றன என்பது எதிர்மனுதாரர்யின் வாதமாகும். [பத்தி 21] [478-பி-டி]

4. எதிர்மனுதாரர் தனது தந்தையிடமிருந்து அத்தகைய தொகையைப் பெற்றாரா இல்லையா என்பது ஒரு தீவிரமான உண்மை சர்ச்சையாகும். உயர் நீதிமன்றம் பதிவு செய்தபடி இது

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாடு அல்ல. விசாரணையின் போது சாட்சியங்களை பாராட்டிய பின்னரே எதிர்மனுதாரர்யின் வாதத்தின் சரியான தன்மை குறித்து ஆராயப்பட வேண்டும். வெறுமனே, எதிர்மனுதாரரின் தந்தையால் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அறிக்கைகளைக் குறிப்பிடுவதன் மூலமும், நியூ ஹெவன் நாமினிகளில் ஒன்றின் சார்பாகவும், உயர் நீதிமன்றம் எதிர்மனுதாரர்க்கு ஆதரவாக ஒரு கண்டுபிடிப்பைப் பதிவு செய்வதில் ஒரு தவறைச் செய்துள்ளது. மற்றபடி, நிதி உண்மையில் எதிர்மனுதாரர்யின் தந்தையிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட பரிசு என்பதைக் காட்டுவதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன என்றும், இந்த உண்மை தவறானது என்று அரசுத் தரப்பு மறுக்கவில்லை அல்லது கேள்விக்குரிய நிதி எதிர்மனுதாரரின் தந்தைக்கு சொந்தமானது அல்ல என்று குற்றம் சாட்டவில்லை என்றும் உயர் நீதிமன்றம் ஒரு தவறைச் செய்தது. உயர்நீதிமன்றத்தின் இந்த கருத்தும் பதிவுக்கு முரணானது. [பத்தி 22] [478-E-F]

5. மறுசீராய்வு அதிகார சபையினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்மனுதாரர்க்கு அறிவித்தல் வழங்காமல், மீளாய்வு நீதிமன்றத்தால் ஏதேனும் பாதகமான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டால், அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து, வழக்கை மீண்டும் புதிய பரிசீலனைக்கு அனுப்ப உயர் நீதிமன்றம் தயாராக உள்ளது, ஆனால் அதே நேரத்தில், திருத்தத்தை முழுமையாக அனுமதிக்க முடியாது. [பத்தி 25] [479-சி]

அகமதாபாத் நகர்ப்புற மேம்பாட்டு ஆணையம் எதிர் மணிலால் கோர்தான்தாஸ் மற்றும் ஆர்.எஸ். (1996) 11 எஸ்.சி.சி. 482 : [1996] 6 சப்ளி எஸ்.சி.ஆர். 79 ; மோஹித் என்கிற சோனு மற்றும் ஒருவர் எதிர் உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம். (2013) 7 எஸ்.சி.சி. 789 : [2013] 7 எஸ்.சி.ஆர். 86 - குறிப்பிடப்பட்டது.

பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்

[1996] 6 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர். 79	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 24
[2013] 7 எஸ்.சி.ஆர்.	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 24

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1572/2019

30.11.2015 அன்று புதுதில்லியில் உள்ள தில்லி உயர்நீதி மன்றம் 2011 ஆம் ஆண்டின் அரசாணை எண். 2784 இல் வழங்கிய தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையிலிருந்து.

ராணா முகர்ஜி, மூத்த வழக்கறிஞர், தேவாஷிஷ் பாருகா, பி.கே.சதிஜா, ஏ.கே.சர்மா, எம்.எஸ்.சர்வஹரி, முகேஷ் குமார் மரோரியா, மேல்முறையீட்டு மனுதாரர்கள்.

மகேஷ் ஜெத்மலானி, மூத்த வழக்கறிஞர், சந்தீப் கபூர், தேப்மால்யா பானர்ஜி, ரவி சர்மா, திருமதி அபூர்வா பாண்டே, குடிபதி ஜி.காஷ்யப், ஏ.எஸ்.அமன், அவிரால் கபூர், வர்தன் வான்சூ, திருமதி மாணிக் கரஞ்சவாலா, மயங்க் மைனி (எம்/ எஸ். கரஞ்சவாலா & கோ.)

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஆர். சுபாஷ் ரெட்டி அவர்களால் பகரப்பட்டது

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. 2011 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் எண் 2784 மற்றும் 2011 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் எம்.சி எண் 3342 இல் புதுதில்லியில் உள்ள உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய 30.11.2015 தேதியிட்ட பொதுவான தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட மத்திய புலனாய்வுத் துறை (சுருக்கமாக 'ம.பு.து') விசாரணை அதிகாரி, ம.பு.து / எஸ்பிஇ, ஏசிபி, புதுதில்லி மூலம் இந்த குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு மனுவை தாக்கல் செய்கிறது.

3. மேற்கூறிய குற்றவியல் வழக்குகள், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் (சுருக்கமாக 'கு.வி.மு.ச') பதிவு செய்யப்பட்டன. 2011 ஆம் ஆண்டின் அரசாணை எண் 2784 இன் படி, எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரர் எண் கொண்ட முதல் தகவல் அறிக்கையை (சுருக்கமாக 'முதஅ') ரத்து செய்யக் கோரினார். ஆர்.சி-ஏ.சி-1-2007-ஏ-0003 தேதியிட்ட 02.04.2007, குற்றப்பத்திரிகை 13.12.2010 தேதியிட்ட குற்றப்பத்திரிகை மற்றும் 05.07.2011 தேதியிட்ட உத்தரவு, பாட்டியாலா ஹவுஸ் நீதிமன்றங்களின் கூடுதல் தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் -01 (ஏ.சி.எம்.எம்) பிறப்பித்த உத்தரவு.

4. 05.07.2011 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், கூடுதல் தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் வெளிநாட்டு நிதியுதவி (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 2010 இன் பிரிவு 35 மற்றும் பிரிவு 3 இன் கீழ் (சுருக்கமாக 'எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010') குற்றத்தை கவனத்தில் கொண்டு எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரருக்கு அழைப்பாணை அனுப்பினார். 2011 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் திருத்த எண் 3342 இன் கீழ், எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரர் 20.08.2011 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்யுமாறு கோரினார்.

5. சீராய்வு மனுவை அனுமதிக்கும் போது, 05.07.2011 தேதியிட்ட உத்தரவு மாற்றப்பட்டு, வெளிநாட்டு நிதியுதவி (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1976 இன் பிரிவு 23 மற்றும் பிரிவு 4 இன் கீழ் (சுருக்கமாக 'எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976') நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

6. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482-ன் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த மேற்குறிப்பிட்ட பொது உத்தரவின்படி, பத்தி 82-ல் உள்ளபடி, உத்தரவின் செயல்பாட்டுப் பகுதி பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> "மேலே பதிவு செய்யப்பட்ட உண்மைகள் மற்றும் விவாதிக்கப்பட்ட சட்டத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, மனுதாரர் மீது குற்றப்பத்திரிகையுடன் பதிவு செய்யப்பட்ட பொருள் மனுதாரருக்கு எதிராக குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்வதற்கு கூட போதுமானதாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, மேற்கூறிய எஃப்.ஐ.ஆரை ரத்து செய்து, அதில் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் ரத்து செய்கிறேன், பிரிவு 41 (1) எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 இன் கீழ் மனுதாரரின் வழக்கை மேலும் சிக்கலாக்க மத்திய அரசுக்கு சுதந்திரம் அளிக்கிறேன்.

7. எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரர் 24.02.2002 முதல் 27.02.2007 வரை பஞ்சாப் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்.

8. 06.03.2002 முதல் 04.03.2006 வரையிலான காலகட்டத்தில், எட்டு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களிடமிருந்து ரூ.9,04,84,770/- (ரூபாய் ஒன்பது கோடியே நான்கு லட்சத்து எண்பத்து நான்கு ஆயிரத்து எழுநூற்று எழுபது மட்டும்) பெற்றுள்ளார். மற்ற 7 நிறுவனங்களும் 'சிஜ லா டிரஸ்ட்' என்ற நிறுவனத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

9. எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரர் பெற்ற வெளிநாட்டு நன்கொடை எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 இன் விதிகளை மீறுவதாகும் என்ற அடிப்படையில், 02.04.2007 அன்று மனுதாரர் குற்றத்தை எஃப்.ஐ.ஆர் எண். பிரிவு 23 (1) இன் கீழ் ஆர்.சி-ஏ.சி-1-2007-ஏ-0003 எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 இன் பிரிவு 4 (1) உடன் படிக்கப்படுகிறது.

10. பெறப்பட்ட நிதி, இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருக்கும் அவரது தந்தை திரு விபின் கண்ணாவிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட பரிசுகள் என்பது எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரரின் வழக்கு. இத்தகைய நிதியை அனுப்பிய வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், அவரது தந்தை திரு.விபின் கண்ணா சார்பாக அதை வைத்திருந்தன என்பது அவரது வழக்கு. விசாரணையை முடித்து, குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டு, 05.07.2011 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், கூடுதல் தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட், எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 இன் பிரிவு 35 மற்றும் பிரிவு 3 இன் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்தார். குற்றம் இழைக்கப்பட்டதால், எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 நடைமுறையில் இருந்தபோது, மேல்முறையீட்டு-ம.பு.து 2011 இன் குற்றவியல் மறுஆய்வு மனு எண் 2 ஐ திருத்த நீதிமன்றத்தில் அதாவது சிறப்பு நீதிபதி, ம.பு.து -03, புது தில்லியில் தாக்கல் செய்துள்ளது. திருத்த நீதிமன்றம், 20.08.2011 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், புதுதில்லியின் கூடுதல் தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட், சட்டத்தின் தவறான விதியின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்து, "அதிகார வரம்பு பிழையை"

செய்துள்ளார் என்ற அடிப்படையில், சீராய்வு மனுவை அனுமதித்தது, இதன் மூலம் எஃப்.சி.ஆர்.ஏ பிரிவு 4 உடன் படித்த பிரிவு 23 இன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது. 1976.

11. திருத்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த அத்தகைய உத்தரவைப் பொறுத்தவரை, எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரர் இது குறித்து கேள்வி எழுப்பியுள்ளார், முக்கியமாக அந்த உத்தரவு தனக்கு முன்னறிவிப்பின்றி பிறப்பிக்கப்பட்டது என்ற அடிப்படையில். அதே நேரத்தில், எதிர்மனுதாரர், தான் பெற்ற தொகை, இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருக்கும் தனது தந்தை விபின் கண்ணாவிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட பரிசு என்று கூறி, எஃப்.ஐ.ஆர், குற்றப்பத்திரிகை மற்றும் மேலதிக உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கோரினார். அத்தகைய நிதி அனுப்பப்பட்ட வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், அவரது தந்தையின் சார்பாக அதை வைத்திருந்தன. 11.07.2006 அன்று அவரது தந்தை திரு.விபின் கன்னா அளித்ததாகக் கூறப்படும் வாக்குமூலம் மற்றும் நியூ ஹொவன் நாமினிஸ் சார்பில் 13.04.2007 தேதியிட்ட அறிக்கை ஆகியவற்றையும் எதிர்மனுதாரர்யின் தந்தை திரு விபின் கண்ணாவின் வரவுக்காக வைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட நிதியிலிருந்து அனுப்பப்பட்டது என்றும் எதிர்மனுதாரர்கள் தெரிவித்தனர். வருமான வரிச் சட்டம், 1961 இன் பிரிவு 147 இன் கீழ் நடவடிக்கைகளில் வருமான வரி அதிகாரிகள் 11.12.2010 தேதியிட்ட உத்தரவின்படி, மேற்கண்ட ரசீதுகளை அன்பளிப்பாக ஏற்றுக்கொண்டனர் என்றும், வருமான வரி மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 15.04.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் இது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றும் வாதிடப்பட்டது.

12. இங்கிலாந்தில் இருந்து ஆதாரங்களை சேகரிக்கும் நோக்கத்திற்காக 10.12.2007 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட வேண்டுறை கடிதம்(எல்.ஆர்) வழங்க மனுதாரர் ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்துள்ளார். அத்தகைய எல்.ஆர்.களின் பகுதி / முழுமையற்ற செயலாக்கத்தை மட்டுமே அவர்கள் பெற்றிருந்தாலும், எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 ரத்து

செய்யப்பட்டு, 01.05.2011 முதல் எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 மற்றும் எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 இன் பிரிவு 4 ஆகியவை வெளிநாட்டு நன்கொடை பெறுவதற்கு முன்பு மத்திய அரசிடம் முன் அனுமதி பெற வேண்டிய அவசியத்தை நீக்குகின்றன. மேலும், எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 இன் பிரிவு 35 மற்றும் பிரிவு 3 இன் கீழ் குற்றம் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, எதிர்மனுதாரர்க்கு அழைப்பாணை அனுப்பப்பட்ட போதிலும், சி.பி.ஐ தாக்கல் செய்த திருத்தத்தின் பேரில், அது அவருக்கு முன்னறிவிப்பின்றி அனுமதிக்கப்பட்டது என்று வாதிடப்பட்டது.

13. எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு, எதிர்மனுதாரர்க்கு எதிராக குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றம் இப்போது சட்டத்தின் பிரிவு 41 இன் கீழ் சமரசம் செய்யக்கூடியது என்ற அடிப்படையில், எதிர்மனுதாரர் 04.06.2012 தேதியிட்ட விண்ணப்பத்தை உள்துறை அமைச்சகத்திடம் தாக்கல் செய்துள்ளார். ஆனால், மத்திய உள்துறை அமைச்சகம், 28.04.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், அதை நிராகரித்தது. அதன் பின்னர், எதிர்மனுதாரர் உயர் நீதிமன்றத்தில் 1168/2014 நீதிப்பேராணை மனுவைத் தாக்கல் செய்தார், மேலும் உயர் நீதிமன்றம் 08.07.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், மனுவை அனுமதித்ததுடன், எதிர்மனுதாரர்-மனுதாரரைக் கேட்ட பின்னர் புதிதாக முடிவெடுக்குமாறு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டது. அதன்பின், எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

14. உயர் நீதிமன்றத்தில், எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த ரத்து மனுவை மனுதாரர் எதிர்த்தார், எதிர்மனுதாரர், பிரிவு 482 கு.வி.மு.ச.யின் கீழ் தாக்கல் செய்த மனு பராமரிக்க முடியாதது, ஏனெனில் எஃப்.ஐ.ஆர் மற்றும் குற்றப்பத்திரிகையில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் எஃப்.சி.ஆர்.ஏ சட்டத்தின் பிரிவு 23 மற்றும் பிரிவு 4 இன் கீழ் குற்றத்தின் செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன. 1976. 18.12.2006 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம், இந்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சகத்தின் ஒப்புதலின் பேரில் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம், 1976 ஆம் ஆண்டின்

எஃப்.சி.ஆர்.ஏ பிரிவு 28 இன் கீழ், மனுதாரருக்கு பஞ்சாபின் அப்போதைய எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்த எதிர்மனுதாரர் ரூ.9.60 கோடி வெளிநாட்டு நிதியைப் பெற்றது குறித்து விசாரிக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. மத்திய அரசிடம் முன் அனுமதி பெறாமல். 01.05.2011 அன்று எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்பு குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது, மேலும் எஃப்.சி.ஆர்.ஏ பிரிவு 3 மற்றும் பிரிவு 24 இன் கீழ் எதிர்மனுதாரர்யின் விசாரணை மற்றும் அழைப்பாணை எடுக்கப்பட்டது என்று திருத்த நீதிமன்றம் சரியாகக் கருதுகிறது என்று அவர்கள் சார்பாக வாதிடப்பட்டது. 1976. எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 இன் பிரிவு 41 இன் நன்மை எதிர்மனுதாரருக்கு கிடைக்காது, ஏனெனில் இது 2010 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட குற்றங்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கும் என்று திட்டவட்டமாக வாதிடப்பட்டது.

15. உயர்நீதிமன்றம், பொதுவான உத்தரவில், 60-62 பத்திகள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது:

> 60. கேள்விக்குரிய தொகையை மனுதாரர் இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருக்கும் அவரது தந்தை திரு விபின் கண்ணாவிடமிருந்து பெற்றுள்ளார் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இத்தகைய நிதி அனுப்பப்பட்ட வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் அவரது தந்தையின் சார்பாக வைத்திருந்தன. இது தொடர்பாக விபின் கண்ணா 11.07.2006 அன்று தாக்கல் செய்த மனுவில், மனுதாரருக்கு தனது அறிவுறுத்தலின் பேரில் இந்த நிதி அனுப்பப்பட்டதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், 13.04.2007 தேதியிட்ட அறிக்கையின்படி, மனுதாரருக்கு பரிசுகளாக அனுப்பப்பட்ட நிதிகள் மனுதாரரின் தந்தையின் வரவு வரை உள்ள நிதியிலிருந்து வந்தவை என்று நியூ ஹெவன் நாமினிஸ் கூறியுள்ளது. மேலும், மனுதாரரின் உடன்பிறப்புகளான திரு ஆதித்யா கண்ணா, திரு நவீன் கண்ணா மற்றும் திருமதி வினிதா சிங் ஆகியோருக்கும் இதே போன்ற பரிசுகள் அல்லது நிதிகளை திரு விபின் கன்னா, அதாவது அவர்களின் தந்தை வழங்கினார். சி.ஐ. சட்ட அறக்கட்டளை 10.08.2007 அன்று வெளியிட்ட அறிக்கையில், மனுதாரருக்கு அனுப்பப்பட்ட நிதி

திரு.விபின் கண்ணாவின் வரவுகளில் இருந்து பரிசுகள் மூலம் செலுத்தப்பட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்தியதுடன், மனுதாரரின் தந்தையால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிற உடன்பிறப்புகளுக்கும் இதே போன்ற பரிசுகள் அல்லது நிதிகள் வழங்கப்பட்டன என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

61. வருமான வரிச் சட்டம், 1961 இன் பிரிவு 147 இன் கீழ் நடவடிக்கைகளில் வருமான வரி ஆணையர் (மேல்முறையீட்டு) பிறப்பித்த 11.12.2010 தேதியிட்ட உத்தரவின்படி, அதே சிஐ சட்ட அறக்கட்டளையிலிருந்து (முன்னர் வெஸ்ட் வே என்று அழைக்கப்பட்டது) மனுதாரர் பெற்ற அதே வருமானம் மனுதாரரின் தந்தையிடமிருந்து 'பரிசாக' கருதப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. மேற்கண்ட உத்தரவு 15.04.2014 அன்று வருமான வரி மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் ஐ.டி.ஏ எண் 1915 முதல் 1917/டி.இ.எல்/ 2010 வரை பிறப்பித்த உத்தரவின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

62. மத்திய உள்துறை அமைச்சகம் 28.04.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் மனுதாரரின் இணக்க மனுவை நிராகரித்தது என்பதையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதன்படி, 08.07.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் இந்த நீதிமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டு, மனுதாரருக்கு மீண்டும் விசாரணை நடத்த உத்தரவிடப்பட்டது.

அதற்கமைய 09.03.2015 அன்று மீண்டும் விசாரணைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட போதிலும், இன்று வரை அது தொடர்பில் அமைச்சு எந்த முடிவையும் எடுக்கவில்லை.

16. ஆரம்பத்தில், எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 2010 இன் விதிகளின் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதனால் அதிருப்தி அடைந்த மனுதாரர்-மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை சீராய்வு மனு தாக்கல் செய்துள்ளது. திருத்த ஆணையம், 20.8.2011 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், திருத்தத்திற்கு அனுமதி அளித்துள்ளது. திருத்த ஆணையம், 20.08.2011 தேதியிட்ட தனது உத்தரவில், புதுதில்லியின் கூடுதல் தலைமை பெருநகர மாஜிஸ்திரேட் ஒரு "அதிகார வரம்பு பிழையை" செய்ததாகவும், சட்டத்தின் தவறான விதியின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளது. திருத்தத்தை அனுமதிக்கும் போது, எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 இன் பிரிவு 4 உடன் பிரிவு 23 இன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

17. மறுசீராய்வு அதிகாரசபையின் உத்தரவைப் பற்றி, முக்கியமாக எதிர்மனுதாரர்யின் குறை என்னவென்றால், மறுசீராய்வு அதிகார சபை முன்னறிவிப்பையும் வாய்ப்பையும் வழங்காமல் இந்த உத்தரவை பிறப்பித்துள்ளது.

18. மனுதாரரின் மூத்த வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ ராணா முகர்ஜி மற்றும் எதிர்மனுதாரரின் மூத்த வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ மகேஷ் ஜெத்மலானி ஆகியோரிடம் கேட்டோம்.

19. இந்த உத்தரவை ஆராய்ந்த பிறகும், இரு தரப்பிலும் மூத்த வழக்கறிஞர்கள் சமர்ப்பித்த வாதங்களைக் கேட்ட பிறகும், உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு நிலையானதல்ல என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482-ன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட

மனுவில், பல சர்ச்சைக்குரிய உண்மைகளைப் பதிவு செய்த உயர் நீதிமன்றம், மனுவை அனுமதித்துள்ளது. வழக்கு விசாரணையின் போது சாட்சியங்களை பாராட்டிய பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வாதம் சோதிக்கப்பட உள்ளது. இவ்வழக்கில், மனுதாரர் மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை முன்வைத்த குற்றச்சாட்டுக்கள் மற்றும் எதிர்மனுதாரரின் வாதம் ஆகியவற்றின் மீது, உயர் நீதிமன்றம், மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்ததால், பிரிவு 482 கு.வி.மு.ச.,யின் கீழ், உயர் நீதிமன்றம், தன் அதிகாரத்தை மீறி விட்டது என்ற முடிவுக்கு, நம்மை இட்டுச் சென்றது.

20. எங்கள் பார்வையில், இந்த விவகாரத்தை தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்ட இந்த கட்டத்தில் உயர் நீதிமன்றம் செய்த மதிப்பீடு முற்றிலும் தவறானது மற்றும் தேவையற்றது.

21. இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருக்கும் தனது தந்தை திரு விபின் கண்ணாவிடமிருந்து வெளிநாட்டு நன்கொடை பெறப்பட்டதை மனுதாரர் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார் என்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றம் இந்த உத்தரவைப் படித்ததில் இருந்து நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. சொல்லப்போனால் அப்படி இல்லை. அரசின் அனுமதியின்றி, வெளிநாட்டில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களிடம் இருந்து, வெளிநாட்டு நன்கொடைகள் பெறப்பட்டன என்பது, மனுதாரர் - மத்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் வழக்கு. மறுபுறம், எதிர்மனுதாரரின் வழக்கு என்னவென்றால், அவர் தனது தந்தை திரு விபின் கண்ணாவிடமிருந்து அத்தகைய நிதியைப் பெற்றுள்ளார். 11.07.2006 அன்று திரு.விபின் கண்ணா வெளியிட்டதாகக் கூறப்படும் அறிக்கையையும், 'புதிய சொர்க்க நாமினிகள்' என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளையும் உயர் நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது. எதிர்மனுதாரர்க்கு நிதியை அனுப்பிய வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், எதிர்மனுதாரர்யின் தந்தை திரு விபின் கண்ணாவின்

நற்பெயருக்கு ஆதரவாக இருக்கும் நிதியிலிருந்து வந்தவை என்பது எதிர்மனுதாரர்யின் வாதமாகும்.

22. எதிர்மனுதாரர் தனது தந்தையிடமிருந்து அத்தகைய தொகையைப் பெற்றாரா இல்லையா என்பது ஒரு தீவிரமான உண்மை சர்ச்சையாகும். உயர் நீதிமன்றம் பதிவு செய்தபடி இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாடு அல்ல. விசாரணையின் போது சாட்சியங்களை பாராட்டிய பின்னரே எதிர்மனுதாரர்யின் வாதத்தின் சரியான தன்மை குறித்து ஆராயப்பட வேண்டும். எதிர்மனுதாரரின் தந்தை திரு விபின் கண்ணா மற்றும் நியூ ஹெவன் நாமினிகளில் ஒருவரான நியூ ஹெவன் நாமினிகள் சார்பாக வெளியிடப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அறிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டு, உயர் நீதிமன்றம் எதிர்மனுதாரருக்கு ஆதரவாக ஒரு முடிவைப் பதிவு செய்வதில் தவறு செய்துள்ளது. மற்றபடி, நிதி உண்மையில் எதிர்மனுதாரர்யின் தந்தையிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட பரிசு என்பதைக் காட்டுவதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன என்றும், இந்த உண்மை தவறானது என்று அரசுத் தரப்பு மறுக்கவில்லை அல்லது கேள்விக்குரிய நிதி எதிர்மனுதாரர்யின் தந்தைக்கு சொந்தமானது அல்ல என்று குற்றம் சாட்டவில்லை என்றும் உயர் நீதிமன்றம் ஒரு தவறைச் செய்தது. உயர்நீதிமன்றத்தின் இந்த கருத்தும் பதிவுக்கு முரணானது.

23. தனது தந்தையிடமிருந்து நிதி பெறப்பட்டது என்பது எதிர்மனுதாரர்யின் பிரதானமாக இருக்கும்போது, அத்தகைய நிதியை தனது தந்தையிடமிருந்து பெற்றதாக நிரூபிக்க வேண்டிய சுமை அவர் மீது உள்ளது, எனவே, எந்த அனுமதியும் தேவையில்லை. எஃப்.சி.ஆர்.ஏ, 1976 இன் கீழ் விதிகளைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக கூட, கண்டுபிடிப்புகள் விசாரணைக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

24. அகமதாபாத் நகர்ப்புற மேம்பாட்டு ஆணையத்தின் வி.மணிலால் கோர்தான்தாஸ் மற்றும் ஆர்.எஸ்.1 மோஹித் என்கிற சோனு மற்றும் ஏ.என்.ஆர் வழக்கில், எதிர்மனுதாரர் சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ மகேஷ் ஜெத்மலானி, இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நம்பினார். 5. உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம். இவ்வழக்கில், செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் அழைப்பாணை அனுப்ப மறுத்தபோது, எந்த முகாந்திரமும் இல்லை என்றும், அத்தகைய உத்தரவைத் திருத்த நீதிமன்றத்தில் சவாலுக்குட்படுத்தும்போது, குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 4 இன் உட்பிரிவு (2) இன் கீழ் பரிசீலிக்கப்படும்படி, விசாரணைக்கான வாய்ப்பை வழங்குவது திருத்த நீதிமன்றத்திற்கு கடமை என்று கருதப்பட்டது.

25. மறுசீராய்வு அதிகார சபையினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்மனுதாரர்க்கு அறிவித்தல் வழங்காமல், மீளாய்வு நீதிமன்றத்தால் ஏதேனும் பாதகமான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டால், அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து, வழக்கை மீண்டும் பரிசீலனைக்கு அனுப்ப உயர் நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு, ஆனால் அதே நேரத்தில், திருத்தத்தை முழுமையாக அனுமதிக்க முடியாது.

26. மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, இந்த மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது, 30.11.2015 தேதியிட்ட பொது உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது. விசாரணை நீதிமன்றம் எந்தக் கட்டத்தில் இருந்து நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டதோ, அந்த நிலையிலிருந்து, இந்த நீதிமன்றமோ அல்லது உயர் நீதிமன்றமோ தெரிவித்த கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் அவதானிப்புகள் எதுவும் பாதிக்கப்படாமல், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு முடிவெடுக்கலாம். 20.08.2011 அன்று புதுதில்லி ம.பு.து-03 சிறப்பு நீதிபதியால் பிறப்பிக்கப்பட்ட குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.02/2011-ல், எதிர்மனுதாரருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பிய

பின்னர், அதை ரத்து செய்து, புதிய பரிசீலனைக்காக சீராய்வு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புகிறோம். எதிர்மனுதாரர், எந்தவொரு முறையான அறிவிப்புக்கும் காத்திருக்காமல், இன்று முதல் நான்கு வார காலத்திற்குள் மறுசீராய்வு நீதிமன்றத்தில் ஆஜராக வேண்டும். அதன் பின்னர், மறுஆய்வு நீதிமன்றம் விசாரணைக்கான தேதியை நிர்ணயித்து, அதன் சொந்த தகுதிகளின் அடிப்படையில் பொருத்தமான உத்தரவை பிறப்பிக்கலாம்.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."